

8/1/%D0%9A%D0%B0%D0%BB%D0%B0%D1%88%D0%BD%D1%96%D0%B-A%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%A2.%D0%92.%2C%20%D0%A1%D0-%B0%D0%BC%D0%BE%D1%85%D1%96%D0%BD%D0%B0%20%D0%A1.%-D0%90..pdf.

5. Мазаракі А. Fintech у системі суспільних трансформацій [Електронний ресурс] / А. Мазаракі, С. Волосович // Вісник КНТЕУ. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <http://visnik.knute.edu.ua/files/2018/02/2.pdf>.

6. Дудинець Л. А. Розвиток фінансових технологій як фактор модернізації фінансової системи [Електронний ресурс] / Л. А. Дудинець // Глобальні та національні проблеми економіки. Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <http://global-national.in.ua/archive/22-2018/149.pdf>.

УДК 378.14

Педагогічні науки

СТРАТЕГІЇ АКТИВНОГО НАВЧАННЯ ЯК ЧАСТИНА ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Бойко К.Л.,

старший викладач кафедри

англійської мови для судноводіїв

Херсонська державна морська академія

м. Херсон, Україна

Потреба в удосконаленні значущих компонентів професійної підготовки майбутніх спеціалістів зумовлена науково-технічним прогресом суспільства. Поза сумнівом, вища освіта в Україні знаходиться в стадії оновлення. До викладачів та студентів висуваються такі вимоги, задовольнити які можливо лише використовуючи новітні методи та форми навчання. Інноваційні підходи здатні забезпечити стійкий розвиток, інтерес до предметів та надати широких можливостей для самостійного пошуку та вивчення матеріалу. Для майбутніх фахівців важливо вміти опрацьовувати данні та виділяти лише те, що важливо.

Викладачі постали перед питаннями планування таких занять, які надихають студентів, залучають у активний процес пізнання. Традиційні методи не завжди сприяють досягненню натхнення, саме стратегії активного навчання надають можливостей стимулювання, заохочення, роблять студентів центром навчального процесу. Активне вивчення залучає студентів до досліджування, коли читання, письмо, обговорення, або проблемне рішення розвивають вміння аналізувати, синтезувати контент уроку, адаптувати знання у професійних ситуаціях.

Досліджувати стратегії навчання почали в середині 80-х років ХХ століття, що продемонструвало свідоме ставлення до навчального процесу та навчальних дій. Дж. Рубін була серед новаторів, хто ужив у своїх наукових працях поняття стратегії у контексті навчання. На заняттях вивчення мови вчений спостерігала за діяльністю учнів і дійшла висновку, що учні з високим рівнем успішності у навчанні використовують певні стратегії. У своїх працях науковець тлумачила навчальні стратегії як прийоми чи техніки, якими можуть користуватися учні задля оволодіння знаннями [1].

Психологи К. Уейнштейн, Т. Краул, Д. Подел, Р. Ерендс Р. Меєр, Г. Познер досліджували поняття "стратегія навчання" і розробляли з різних позицій, доводивши важливий вплив на активну учать людини в освітньому процесі.

Дослідник Й. Мареш розглядає стратегії навчання як "способи, які характеризують діяльність викладача, яка в свою чергу веде учня до досягнення освітніх цілей" [2, 17].

Для майбутніх спеціалістів активне включення в процес отримання знань базується на широкому ряді викладацьких стратегій, які заохочують студентів, перетворюють їх на активних учасників. Зазвичай, ці стратегії включають певну кількість студентів, які працюють разом впродовж заняття, але індивідуальна робота не є виключенням. Діяльність може бути організована у простій формі: обговорення у парі, вирішення проблеми та у більш складній, коли використовуються кейси, ролеві ігри та командна робота.

Завдяки цілеспрямованому розвитку стратегій навчання на занятті у студентів формуються правильні мотиви та орієнтації навчання, рівень

самостійного виконання значно підвищується, активізується мислення. Такі позитивні процеси допомагають сформувати особисті стратегії у учня індивідуально та розвивають здатність займатися освітою самостійно.

Активне навчання зосереджується на тому, як студенти навчаються, а не лише на тому, що вони вивчають. Такі стратегії допомагають перевести мислення на більш високий щабель: вміння застосовувати набуті знання, аналізувати, синтезувати та ділитися своїми знаннями [3, 88].

Професійний розвиток в стінах вищого навчального закладу неможливо уявити без урахуванні індивідуальних особливостей студентів. Інтеграція активних стратегій у традиційні методи навчання допоможе зробити, наприклад, лекції ефективними та цікавими. Студенти матимуть змогу оцінити ефективність свого навчання та прийняти до уваги особливості вивчення матеріалу.

Для викладача важливо організувати заняття таким чином, щоб допомогти усім студентам отримати найбільше від уроку, залучити кожного до вивчення та активної взаємодії. Різноманітні шляхи досягнення позитивних результатів повинні не лише подати інформацію і ідеї, але і забезпечити можливість, щоб студенти занурилися і спостерігали процеси, про які вони дізнаються. Цього можна досягти використовуючи різні форми подання матеріалу, інструкції до виконання завдань, додаткові шляхи отримання знань.

Методи та засоби активного навчання впливають на студентів і навчають їх вирішувати реальні завдання професійної діяльності, так як вони опиняються у центрі проблеми, яку необхідно вирішити. Такі ситуації мають подібність до реалій и формують правильний підхід до вирішення, готовність до співпраці і самостійного вдосконалення.

Література:

1. Rubin, J. What the “good language learner” can teach us / J. Rubin. – TESOL Quarterly, 1975.Vol. 9. – P. 41-51.
2. Rozboudova L., Kopesny J. Современная дидактика русского языка как второго иностранного: Языковые средства / Charles University in Prague, Karolinum Press, 2019. 166 с.

3. Moroz O.L. Active learning strategies: the demand of today's education / Wloclawek: Izdevnieciba «Baltija Publishing», 2019. P. 85-88.

<http://rep.ksma.ks.ua/jspui/handle/123456789/717>

4. Bolitho R., West R. The Internalization of Ukrainian Universities: the English language dimension: English for Universities Project. Київ : «Видавництво «Сталь», 2017. 134 с.

Педагогічні науки

СПОСОБИ РОЗПІЗНАВАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ОБДАРОВАНОСТІ ВІД НАВИЧКІВ

**Картавова О.М.,
Радчук Б.С.,**

*студенти факультету дошкільної,
початкової освіти та мистецтв
імені Валентини Волошиної
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
м. Вінниця, Україна*

Зацікавило питання образотворчої обдарованості та творчості, так як вона розвиває одночасно креативний, естетичний та духовний напрями. Оскільки образотворча творчість має великий творчий потенціал, а також допомагає дитині засвоїти потік світової культури, заохочує її до творіння, і звісно робить відповідальним зберігачем витворів мистецтва.

Після аналізу останніх досліджень та праць з'ясували, що багато вчених приділяло увагу обдарованості дітей дошкільного та молодшого шкільного віку. Основою для вивчення розвитку художніх здібностей використовуються праці психологів (О.Венгера, Л.Виготського, Г. Костюка, С. Рубінштейна, Б. Теплова та інших), педагогів (Т.Комарової, Т. Казакової, Н. Сакуліної, А. Усової та інші), філософів (В. Афанасьєва, П. Бойко, О. Познера, Н. Овчіннікова, а також Ф. Фребель, М. Монтесорі, О. Декролі). Для побудови правильного процесу